

ANYUNAK

Mézeskalács

• 68. évfolyam

• 2020. május

LILLUS

Köszöntő

Kedves Gyerekek!

Az erdőben nincs anyák napja, de az itteni kisállatok is úgy szereztek az anyukájukat, mint ti, és persze az állatmamák is éppen olyan gondoskodóak, mint a ti anyukátok. Ödön, a süni a jeles nap hallatán mezei virágokból, kamillából, medvehagymából és kankalinból készített csokrot az anyukájának, a hegyes tüskéjű Pannának.

Elemér, a hörcsög is meghatódott a hír hallatán, és elhatározta, hogy ő még több mezei virágot gyűjt a csokorba, mint Ödön. Ezért hosszas kutatásba kezdett, hogy

megtalálja, melyik a legszebb, mezőn nyíló virág, melyik növény milyen bimbót, majd virágot ad. Talált is mindenféle különleges nevű virágot: indás varjúháj, tollas szegfű, sóskaborbolya...

Rajzolatok, írjatok nekünk ti is a kedvenc virágaitokról! Fessétek meg azt is, hogy milyen virággal köszöntöttétek fel anyukátokat!

Mézes Marcipán, a Mókus

Rajzpályázat és Szárnybontogató:

- Virágcsokor
- Virágok között
- Egy szírom története

A címlapon: Molnár Lilla, 2. osztály, J. J. Zmaj iskola, Magyarkanizsa

A Mézeskalács megjelenését támogatta:

CIP – A készülő
kiadvány katalógizálása
A Matica srpska Könyvtára,
Újvidék (Novi Sad)

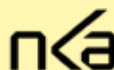
Vajdaság
Autonóm
Tartomány

Magyar
Nemzeti
Tanács

ISSN 0352-6070
COBISS.SR-ID 16291074

Nemzeti Kulturális
Alap

MÉZESKALÁCS ■ Megjelenik a tanévben havonta egyszer ■ Első szám: 1953 (mellékletként), 1954 májusa (külön lapként) ■ Alapító: **Magyar Nemzeti Tanács** ■ Kiadja: a Magyar Szó Lapkiadó Kft., 21000 Novi Sad (Újvidék), Szerbia ■ Igazgató: **Ökrész Rozália** ■ Főszerkesztő: **Varjú Márta** ■ Felelős szerkesztő: **Török Erna** ■ Lektor: **Töröcsik Rozália** ■ Grafikai szerkesztő: **Buzás Mihály** ■ Leveleiteket a következő címre küldhetitek:

Mézeskalács, 21000 Novi Sad, Vojvode Mišića 1. Elérhetőség – telefon: 021/456-624, honlap: www.jopajtas.com,

e-mail: mezes@magyarszo.rs ■ Kéziratokat és rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

■ Terjeszti a Magyar Szó Lapkiadó Kft. terjesztőosztálya: 021/557-304 ■ e-mail: plasman@magyarszo.rs

■ Készült a Magyar Szó Lapkiadó Kft. nyomdájában ■ Előfizetés egy évre 500 dinár (csak belföldi kézbesítéssel) ■

Csorba Piroska

Mesélj rólam

Mesélj anya,
milyen voltam,
amikor még kicsi voltam?
Az öledbe hogyan bújtam,
és tehozzád hogyan szóltam,
amikor nem volt beszédem?
Honnan tudtad mit kívánok?
Megmutattam a kezemmel?

Mesélj rólam,
Hogy szerettél?
Engem is karodba vettél?
Meleg tejeddel etettél,
akárcsak a testvéremet?
Gyönyörködtél akkor bennem,
úgy nevezteél: kicsi lelkem?

És amikor
még nem voltam,
a hasadban rugdalóztam,
tudtad-e, hogy milyen leszek,
milyen szépen énekelek?
Sejtetted, hogy kislány (fiú) leszek?

Mesélj anya!
Mesélj rólam,
milyen lettem, amikor már
megszülettem?
Sokat sírtam, vagy nevettem?
Tényleg nem volt egy fogam sem?
Ha én nem én lettem volna,
akkor is szerettél volna?

Molnár Viven
EmArt Műhely, Szabadka

Anyák napja

Volt egyszer egy mesebeli kisfiú, Jancsikának hívták őt is, mint a legtöbb mesebeli kisfiút. Jó kisfiú volt meg rossz kisfiú, csöndes is volt, lármás is volt, akárcsak az igazi kisfiúk.

Ennek a Mesebeli Jancsikának volt egy üveggolyója, de nem ám olyan üveggolyó, amilyen a te zsebedben van, meg néha az enyémben is! Jancsika üveggolyója igazi varázsgolyó volt: ha jól a tenyerébe szorította, s közben elmondta a varázsigét: „Hipp-hopp, az legyen, ami akarok!” – Mesebeli Jancsika nyomban átváltozott valamivé, amihez éppen kedve volt.

Hol cinke képében röpdösött, hol mint vidám mókusz ugrált a legmagasabb fák ágain, aztán beállt nyuszinak, őzikének, gyíknak, halacskskának, amihez éppen kedve volt. Egy szép napon meg addig-addig szorongatta az üveggolyót, míg medveboccsá változott.

Mesebeli Jancsika most mint medvebocs ballagott a szamócás erdőben. Összetalálkozott az erdő legeslegöregebb medvéjével, s illedelmesen köszönt neki:

– Jó reggelt, Legöregebb Medve! Nem vagyok ám bocs, egy percig se hidd, én vagyok a Mesebeli Jancsika!

– Brummm... Hallottam ám rólad, te gyerek! Sok kalandodat emlegeti az erdő apraja-nagyja!

– Igazán? Ez nagyon kedves az erdő apraja-nagyjától! És mondd csak, Legöregebb Medve, arról is hallottál, hogy hétfőn cinke voltam, ide-oda szálltam, felhők között, csillagok közt jártam, de aztán megtámadott a Gonosz Sas?

– És hogyan menekültél meg a Gonosz Sastól, hova bújtál előle?

– Nem bújtam én sehová! Visszarepültem az én mesebeli anyukám mesebeli házacskskjába, a házacska ablakán kopogtam, kinyílt az ablak, és én megint Mesebeli Jancsika voltam, akit nem bánthat a Gonosz Sas, mert vigyáz rá az anyukája.

– Brummm... – mondta a Legöregebb Medve. – Jó annak, aki nek anyukája van. És mikor halacska voltál, és a vizek mélyén jártál..., mesélj csak erről!

– Mikor halacska voltam, és a vizek mélyén jártam, a folyóban

aranyhomokot, a tengerben drágagyöngyös kagylót láttam. És egyszer hálóba akadtam. De nem ijedtem ám meg! A halászok hangosan dicsekedtek, hogy milyen szép halacska van a hálójukban, ezt meghallotta az én anyukám, odaszaladt, és az erős kezével szét tépte a hálót, sírt is, nevetett is, és azt mondta: „Csakhogy ismét nálam vagy, Mesebeli Jancsika!”

– Brummm... – mondta a Legöregebb Medve. – Jó annak, akinek anyukája van!

– Jó bizony – mondta a medvebocs, azazhogy Mesebeli Jancsika. – Nekem a legjobb a világon, mert

szállhatok a felhők között, hogy megsámoljam a csillagokat, lemerülhetek a mély vizekbe, hogy gyöngyöt halásszak, elmehetek akár a világ másik végébe is, nem félek, mert a mesebeli házacska ablakából mindig engem figyel az anyukám, mindig tudja, hol vagyok, mindig tudja, hogyan segítsen, ha bajban vagyok, és mindig megcsókol, ha hazamegyek a világ másik végéből.

– Brummm – mondta az erdő legeslegöregebb medvéje. – Jó, ha egy kisfiúnak varázsgolyója van, de a legeslegjobb mégiscsak az, hogy anyukája van.

Tóth Vivien

4. osztály, J. J. Zmaj iskola, Szabadka

Tóth Krisztina

Marci a fürdőszobában

Amikor a mamám sminkel,
nem szereti, ha zavarják.
Belehajol a tükörbe,
összefirkálja az arcát.

Legtöbbször rajta is hagyja,
Nagyon elégedett vele.
Oldalról is vizsgálgatja,
Csupa szempilla a szeme.

De a mamám nem szereti
amikor meg én sminkelek,
pedig nem is szólok neki,
csak utólag látni lehet.

Egyszer húzott nekem bajuszt,
az oviban a farsangkor.
Mégkérdeztem tőle:
ha tud, magának miért nem rajzol?

Fecske Csaba

Nagymamámnál

A nagymamánál jó,
csak ott jó igazán.
A nagymamának sok keze van,
de ez igaz ám!
Egyik kezével főz,
a másikkal mosogat,
a harmadikkal fejemen
egy dudort borogat.
A nagymamánál jó,
mert ott van nagyapa,
aki a mezőről tücsökszavú
estét hoz haza.

Pap Natália
EmArt Műhely,
Szabadka

Barkács

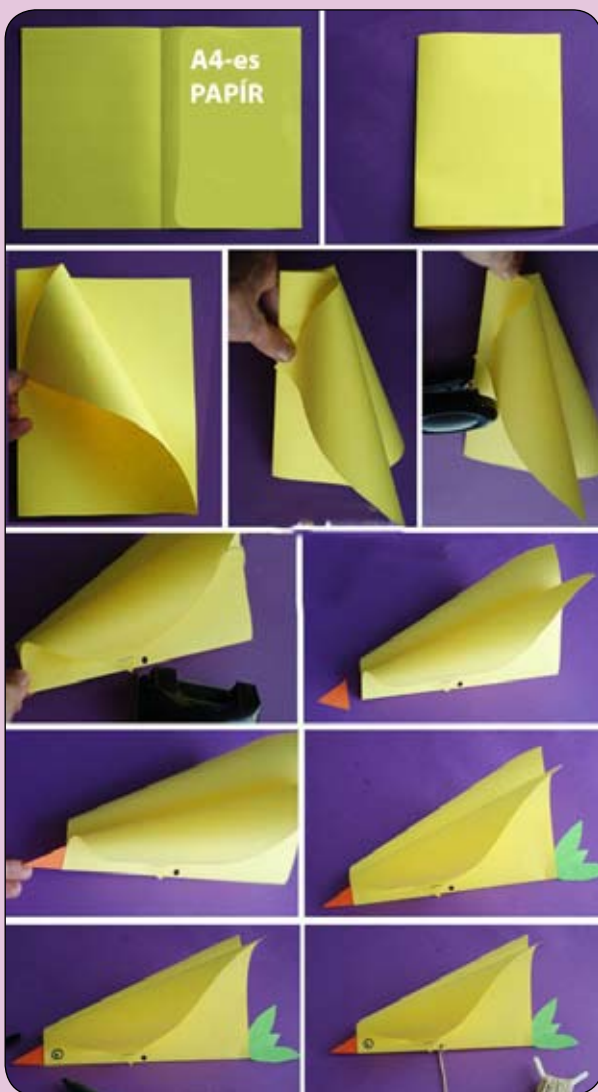
Reptethető madár (papírsárkány)

A sárkányeregetés
szuper jó móka, a
papírsárkányokat
pedig házilag is
rendkívül egyszerű
elkészíteni!

Másodpercek alatt
elkészíthetitek
ezt a madár
alakú, röptethető
papírsárkányt,
ami (ha elkezdték
a levegőben
húzni) magától
felemelkedik az
égbe, és lobogva
száll majd!

Szuper, ugye?
Ráadásul a madár
alakú egyszerű
papírsárkányok
elkészítéséhez
csupán egy kevés
színes papír, filctoll
és némi ragasztó
kell.

Madarak és fák napja

Május 10-én van a madarak és a fák napja. Májusban madárdaltól és csicsergéstől hangos a kert, a park, a gyümölcsös, az erdő. Szépek és hasznosak is a madarak, óvni kell őket. Ne bántsd a fészküket, ne zavarod költőhelyüket!

A fecske nagyon sok rovar elpusztít, míg felneveli kicsinyeit. A veréb a legnagyobb hidegekben is társunk. A cinke a gyümölcsösök hasznos rovarpusztítója. A harkály kopogtatásával csalogatja a férget a fák odvából, és – hamm! – bekapja. A rigó nemcsak hasznos, de szép füttye messzire hangzik. Lásunk még néhány énekesmadarat:

Fülemüle

A fülemüle költöző madár, a terület Afrikában tölti. Sokan az ő énekét tartják a legszebbnek. Barna és fehér színű. Nappal és sötétedés

után is szívesen dalol. Rendkívüli énektudású madárka.

Pacsirta

A mezei pacsirta nagyon gyakori, közhírré fészkelő madár, elsősorban mezőgazdasági területeken és füves pusztákon költ. Udvarlás közben a pacsirták csigavonalban a magasba emelkednek, egy darabig egy helyben lebegnek, majd visszatérnek a földre, és közben egyfolytában dalolnak.

Kékbegy

Testhossza 14 centiméter. Kék színű mellénye van, erről kapta a nevét. Rovarokkal, férgekkel és pókokkal táplálkozik.

Sárgarigó (aranymálinkó)

A vonuló madarak közül a legutolsóként, májusban érkezik és augusztus végén, szeptember elején már távozik is. Csak a hímek sárgák, és nekik szépen trillázó a hangjuk, a tojók zöldes színezetűek, s hangjuk leginkább a macskanyávogásra hasonlít. Gyümölccsel is táplálkoznak.

Feketerigó

Szép énekével kellemes hangulatot teremt erdeinkben. A hím feketerigó egész teste fekete, kivéve narancssárga csőrét és szemgolyója körüli gyűrűjét, míg a nőstények és a fiókák sötétbarna színezetűek. Erdőkben, kertekben építik fel sárral bélelt, csésze formájú fészkeiket.

Mi a hiányzó szó?

Milyen szavak állhatnak a pontozott részekben?

A fa teste akkor görbe,
Ha nem egyenes a...

(törzs)

A fa dísze, koronája,
Napfény evéshez: a szája.
Zöld és a fán jó sok él,
Nem más, mint a...

(falvél)

Vizet hogyha iszom,
Szívószálként használom.
Kapaszkodni segítenek,
Sok kusza szál: a...

(gyökerek)

Fák ruhája én vagyok,
Rá erősen tapadok.
Minden törzset megvédek,
Jó pajzs vagyok: a...

(fakéreg)

Tamkó Sirató Károly

Öt kis madárka

Összebújt öt kis madárka.
Nem zavarja őket semmi.
Suttogó hangjuk csicsergi:
mégiscsak szép,
mégiscsak jó
apró kis madárnak lenni.

Kisképtár

Születésnapom

Kujundzsity Leon, 2. osztály, J. J. Zmaj iskola, Szabadka

Pecázik a béka a kék ég alatt

Kancsár Bence, 2. osztály, Novak Radonić iskola, Mohol

Csigalak

Námesztovszki Sára, 1. osztály, Nikola Tesla iskola, Topolya

Csigalak

Virág Zolna, 1. osztály, Nikola Tesla iskola, Topolya

Lengyel Vivien

6 éves óvodás, Csantavér

Böde László

4. osztály, Petőfi Sándor iskola, Zenta